

som særlig gaar ud paa at optage Folkehøjskolerne paa dette Lovforslag. Jeg kan maasse med det Samme gjøre en Bemærkning, og det er den, at naar den ærede Ordfører eller maasse et andet æret Medlem — jeg tror, det var den ærede Ordfører — udtalte, at man ikke kunde vente, at Folk mødte til de Landbohøjskoler, der ere Jagtskoler, med anden Forberedelse end den, de faae i Almueskolerne, saa gaar jeg ikke med dertil; jeg gaar ud fra, at man for med Nytte at besøge en Jagtskole maa have større Modenhed end den, Almueskolen kan give. Da Indenrigsministeren skal approbere Planen og i det Hele godtsende Skolen, er det et Moment, der er indbefattet deri, at det ikke er almindelig Undervisning, men en Jagundervisning, der skal gives i en saadan Skole. Derimod kan Landbohøjskolen meget godt modtage Elever i en helt anden Forstand, og det gjør den som bekjendt ogsaa. Jeg erkjender ikke, hvad den ærede Ordfører sagde, at Jagtskolerne, Landbrugsstolen, kun kan naae sit Maal i Forbindelse med Højskolen, det vil sige paa samme Skole som denne, og naar den ærede Ordfører vil efterse Bemærkningerne til Lovforslaget, vil han finde, at her i Landet findes der nu 6 Skoler, som give udelukkende Jagundervisning for Landbrugslever, medens der findes 7, der ere forenede med Højskoler. Det er altsaa urigtigt, at man ikke kan finde Jagtskoler, der alene ere Landbrugsstoler, men jeg erkjender, at man kan tillige finde Landbrugsstoler forenede med Folkehøjskoler. Spørgsmaalet om Folkehøjskoler vedkommer iøvrigt ikke mig, men min ærede Kollega Kultusministeren. Jeg antager ikke det, der i saa Henseende er foreslaaet, for at være i Realiteten fyldestgjørende, men derpaa skal jeg ikke indlade mig videre. Derimod maa jeg bestemt protestere imod, at det hører hjemme i denne Lov, og jeg kan ikke se, hvorledes man vil begrundede, at man vil optage det i den. Jeg kan meget godt tænke mig og forstaa, at det, naar man vedtager Bestemmelser om Jagtskoler som dem, her er Tale om, da ligger overordentlig nær at ønske lignende Bestemmelser for Folkehøjskolerne, og jeg forudsætter unegtelig, at hvis man her optager Bestemmelser om Jagtskoler, vil deraf følge, at man kommer til ogsaa mere, at præcisere Stillingen overfor Folkehøjskoler, men hvor-

for man vil fremtvinge dette paa denne Lov og derved lægge den Hindringer i Veien, begriber jeg ikke, og det maa jeg i alt Fald fraraade.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Det vil jo ikke undre det høie Thing, at jeg finder mig foranlediget til at udtale mig noget om det Vædringsforslag, som under Nr. 2 udenfor Betænkningen er stillet af den ærede Ordfører, og som ogsaa nu blev omtalt af min ærede Kollega Indenrigsministeren. Det er ganske vist, som Indenrigsministeren sagde, at dette Vædringsforslag ikke staar i nogen organisk Forbindelse med det foreliggende Lovforslag, men paa den anden Side vil jeg ikke negte, at jeg nok kan forstaa, at man har fundet sig foranlediget til i alt Fald at røre ved denne Sag i Anledning af Lovforslaget og har ment eller troet, at det kunde gaa an at optage et Forslag af denne Art paa Lovforslaget. Det er jo nemlig saa, at Mange mene — og jeg er forøvrigt af samme Mening — at det, uden at det naturligvis kan siges at være nogen Nødvendighed, at en saadan Landbrugsstole ude paa Landet skal være forbunden med en Folkehøjskole, dog vistnok, saaledes som Forholdene nu engang ere, kan antages for ret heldigt, at saadanne Skoler ere forbundne med hinanden. Det kan efter min Formening anses for heldigt for Landbrugsstolerne, at der paa dem foruden egentlig Jagdannelser tillige gives en høiere aandelig Undervisning og Paavirkning, og det kan ligeledes anses for overordentlig heldigt for Folkehøjskolerne, at de ved Siden af den mere almindelige Undervisning, den mere almindelige aandelige Paavirkning, som kan gives gennem dem, tillige finde et fast positivt Lærestof, som de vedkommende Elever skulle sætte sig ind i. Jeg kan altsaa meget godt forstaa, at man i Anledning af dette Forslag om saa Landbrugsstoler omkring paa Landet, i det foreliggende Lovforslag har kunnet mene, at det kunde gaa an at føre dette Spørgsmaal frem paa denne Lov. Jeg tror nu vel ikke eller tvivler i alt Fald stærkt om efter Indenrigsministerens Ytringer, at det kan lykkes at føre et saadant Forslag igjennem paa denne Lov, men som sagt jeg begriber meget vel, at man har ment det naturligt, at sætte